

GÓRNOŚLĄZAK

Pismo codzienne, poświęcone sprawom ludu polskiego na Śląsku.

GÓRNOŚLĄZAK

wychodzi 6 razy w tygodniu i kosztuje miesięcznie 3.— zł.

Przez lud — dla ludu!

Redakcja i Administracja: Katowice, św. Stanisława 4

Telefon 1414 i 156 — P. K. O. Katowice 304540

ZA OGŁOSZENIA

płaci się 20 gr za wiersz milim. Wiersz reklamowy 70 gr. Na pierwszej stronie 80 groszy

Nr. 234

Katowice, poniedziałek 10-go października 1932 r.

Rok 31

Skowyt nienawiści

z powodu polskiego gimnazjum w Bytomiu.

Sprawa gimnazjum polskiego w Bytomiu ma już swoją historję. Znajdzie się ona w rzędzie tych smutnych, a tak licznych, fragmentów w czarnym paśmie usiłowań pruskich, które zmierzają do całkowitego wynarodowienia przeszło milionowej jeszcze rzeszy Polaków, zmuszonych koniecznością dziejową żyć pod tyrańskim knutem pruskim. Cała bowiem rozwydrzona i nie znająca granic nagonka prasy niemieckiej tak w Rzeszy jak i tu, u nas w województwie, nie jest niczem innym, jak tylko jednym jeszcze dalszym etapem w tragicznym łańcuchu gehenny polskiej w Prusach. Mogłoby się zdawać, że słuszne żądanie naszych Polaków za kordonem, żądanie, by zabroniono na otwarcie jedynej na terytorium Rzeszy polskiej średniej uczelni zostanie zrozumiane jako zupełnie naturalne prawo Polaków do kształcenia się w ich rodzimym języku. Niestety to, co w każdym kulturalnym kraju uchodziłoby za normalną rzecz — w Niemczech wywołuje paroksyzm niepojętej wściekłości i całą orgję nienawiści do tych, którzy, powołując się na obowiązujące prawo, pragną uczyć swe dzieci w języku ojczystym.

Władze szkolne pruskie nie kwapią się z takim czy innym załatwieniem palącej sprawy, bezpośrednio obchodzącej z górą milionową masę polską, a tymczasem prasa rozwinęła niesłychaną w dziejach cywilizacji nagonkę na żywotne interesy polskiej ludności w Niemczech. Przykładów możnaby dostarczyć bez liku.

Dzisiaj przytoczmy jedynie parę urywków z „Ostdeutsche Morgenpost“, wychodzącej w Bytomiu i w dość znacznej ilości znajdującej czytelników na terytorjum naszego województwa. Otóż gadzinówka ta w wydaniu z dnia 7 b. m. nr. 278 zajmuje się w długim artykule sprawą polskiego gimnazjum w Bytomiu. Artykuł ten to jedna wielka kałuża obrzydliwości, do których zdolny był człowiek o pierwotnej kulturze albo degenerat. Już pierwsze słowa wspomnianego artykułu nastroją czytelnika bonie do sprawy polskiej uczelni. Pisze on mianowicie, że „z otwarcia polskiego gimnazjum w Bytomiu Górnym Śląsku nie może się niczego dobrego spodziewać“. A potem duchowy ten zwyrodnialec ma odwagę twierdzić, że „utworzenie polskiego gimnazjum w Bytomiu nie jest dodyktowane istotną potrzebą ludności polskiej, ale stać się ono ma odskocznią do polskiej akcji propagandowej i wychowywać będzie polskich irredentyistów“. W dalszych swych bezczelnych wywodach autor bezwstydnego artykułu podsuwa władzom szkolnym niemieckim sposoby, w jaki mają szykanować budzącą się inicjatywę Polaków, jak mają badać podręczniki szkolne, uzdolnienia nauczycieli, ich stosunek do niemieczyny, podsuwa nawet myśl, aby komisja budowlana przy przejmowaniu budynku nie tak łatwo wyraziła swoją zgodę na truchomienie go, w zakończeniu zaś całego

Niemcy zawróciły z drogi uporu i wezmą udział w konferencji rozbrojeniowej.

Berlin. Nota, zawierająca odpowiedź rządu niemieckiego na zaproszenie angielskie do wzięcia udziału w konferencji londyńskiej, została wręczona angielskiemu charge d'affaires w Berlinie.

Londyn. Foreign Office otrzymało w sobotę po południu odpowiedź Niemiec na inicjatywę Mac Donalda. Nota niemiecka zastrzeżać ma zapowiedź, że nie uważa ani noty francuskiej z 11-go września, ani deklaracji brytyjskiej z 18 września za stosowną podstawę do dyskusji na konferencji, niemniej jednak wyraża swą zgodę na udział w proponowanej konferencji. Nota niemiecka

zwraca uwagę na fakt, że deklaracja brytyjska kładzie nacisk jedynie na stronę prawną zagadnień wysuniętych przez rząd niemiecki, gdy nota francuska zajmuje się tylko alternatywą ewentualnego ponowienia zbrojeń niemieckich, podczas, gdy istotnym celem memoriału niemieckiego przedstawionego rządowi francuskiemu było rozbrojenie a nie uzbrojenie. Rząd niemiecki wyrażać ma swą gotowość nawiązania dyskusji z innymi mocarstwami celem znalezienia zadowalającego wszystkim strony wyjścia w sprawie równouprawnienia. Zdaniem Niemiec jednak dyskusja taka prowadzona być winna w

tym samym duchu, co w swoim czasie rokowania w Lozannie.

Przyszła konferencja nie odbędzie się w Londynie.

Londyn. Cała prasa podaje wiadomość z Berlina, że gabinet Rzeszy postanowił przyjąć zaproszenie Mac Donalda i wziąć udział w ewentualnej konferencji mocarstw bez wysuwania zgóry jakichkolwiek zastrzeżeń. Fakt ten nie wywołuje w prasie optymistycznych przewidywań co do szans konferencji czterech mocarstw w Londynie. Przeciwnie „Daily Telegraph“, omawiając tę sprawę, przewiduje, że konferencja, jaka się ewentualnie zbierze, nie będzie obradowała w Londynie i będzie różnić się swoim składem od proponowanej przez Mac Donalda. Nie jest pewne, czy Niemcy zgodzą się na Genewę, którą proponuje Francja, natomiast co do Francji pewne jest, że nastawiać będzie ona na włączenie Belgii, Polski i ewentualnie Czechosłowacji.

Przykra niespodzianka dla Niemców.

Berlin. Wielkie wrażenie wywołał w politycznych kołach niemieckich demarche delegata austriackiego do Ligi Narodów Pfluegla u francuskiego delegata na konferencję rozbrojeniową Paul Boncoura. Pfluegel zakomunikował delegatowi francuskiemu o zaniepokojeniu, jakie wywołała w Austrii wiadomość o mającym nastąpić zebraniu się wielkich mocarstw na obrady w kwestjach rozbrojenia poza Genewą. Prasa niemiecka interpretuje krok austriackiego delegata jako wystąpienie antyniemieckie i ostro atakuje Pfluegla, przypominając mu jego propagandę przeciwko austriacko-niemieckiej unii celnej. Atak na Pfluegla dzienniki uzupełniają informacjami, że zostanie on mianowany posłem austriackim w Paryżu, sugerując mu w ten sposób frankofilstwo. „Börsen-Ztg.“ pisze, że wystąpienie Pfluegla wywołało w kołach międzynarodowych zdziwienie, gdyż nikt nie oczekiwał tego rodzaju odwrócenia się Austrii od Niemiec.

W Düsseldorfie i Berlinie krew się leje.

Berlin. W czasie zgromadzenia przedwyborczego niemiecko-narodowych w Düsseldorfie doszło znowu do krwawych starć z narodowymi socjalistami. Zebranie zostało rozbite. W czasie bójki padły strzały. Jeden narodowy socjalista został ciężko ranny. Policja dokonała 20 aresztowań.

Kronika krwawych zająć w Berlinie notuje dalsze ofiary. Członek narodowo-socjalistycznego oddziału szturmowego został ciężko ranny przez nieznanego sprawcę. Ukazał się w „Angriff“ rozkaz dowódcy oddziałów szturmowych okręgu berlińskiego, zabraniają-

cy narodowym socjalistom brania udziału w zgromadzeniach niemiecko-narodowych.

Berlin. Starcia na tle walk przedwyborczych przybierają charakter gwałtowny. W czasie bójki pomiędzy narodowymi socjalistami a ich przeciwnikami zabity został w miejscowości Lehrsdorf pod Koblencją 20-letni wieśniak, a kilku innych odniosło ciężkie rany. Doszło również do zaburzeń w Berlinie, przyczem w czasie walk ciężko raniiony został członek partii komunistycznej.

Medal im. Goethego na piersi polskiego uczonego.

Warszawa. W dniu 8 bm. odbyło się uroczyste wręczenie medalu imienia Goethego profesorowi Zielińskiemu za zasługi na polu sztuki i wiedzy. Wręczenia odznaczenia dokonał poseł Rzeszy niemieckiej w Warszawie von Moltke. W uroczystości wzięli udział przedstawiciele Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz świata naukowego i literackiego z rektorem Uniwersytetu Warszawskiego na czele. W czasie śniadania w poselstwie niemieckim, wydanego na cześć odznaczonego prof. Zielińskiego poseł Moltke wygłosił przemówienie, w którym podkreślił zasługi prof. Zielińskiego położone dla wiedzy i kultury świata. Podobnie jak Goethe, Zieliński za-

szczepił ducha literatury antycznej wszystkim narodom. Przy tej okazji mówca wyraził podziękę za uroczystości ku czci Goethego w Polsce, jakie odbyły się na Uniwersytecie Krakowskim, w pałacu Potockich, we Lwowie, Łucku i Wilnie oraz za uroczystą akademię w Warszawie i zakończył swe przemówienie toastem na cześć nauki i wiedzy w Polsce, w ręce ich przedstawiciela prof. Zielińskiego, poczem poseł Moltke wręczył prof. Zielińskiemu medal wraz z własnoręcznym dekretem prezydenta Rzeszy. Należy zaznaczyć, że zaszczytne to odznaczenie otrzymało zagranicą tylko około 20 osób m. in. Mussolini, Herriot, Valera, Hamsun, Marconi i in.

artykułu, pełnego zdradliwych podszeptów i pouczeń pod adresem władz niemieckich, jakby najlepiej można było sparyalizować akcję zwiastu Polaków, z nietajoną wściekłością przyznaje, że wszystko — zdaje się — na nic się zda, gdyż przepisy konwencji genewskiej dają prawo Polakom do zakładania własnych szkół na terytorjum Śląska Opolskiego.

Czytając ów stek potwornych ujadów i napaści na Polaków nie dziwnym się, że wydawnictwo to nie miało odwagi puścić tego artykułu w wydaniu na Katowice, ograniczając się tylko do wydania rozchodzącego się na terytorjum Śląska Opolskiego. Nie pierwszy to raz gazeta ta, znana z polakożerczego tonu, w ten sposób praktykuje. W obawie, by nie zabroniono jej kolportażu w woje-

wództwie śląskiem, a tem samem nie pozabawiono znacznych dochodów, skrzętnie unika w wydaniach na Śląsk polski wszelkich artykułów, mogących drażnić polskie uczucia narodowe. Nie przeszkadza to jej jednak szkalować i odmawiać wszelkich praw do życia kulturalnego Polakom w tej samej gazecie, rozchodzącej się po drugiej stronie granicy. Wielkie zdziwienie wyrazić trzeba, że władze nasze przez pozwolenie kolportażu tej gazety na naszym terytorjum, pośrednio wzbogacają tę nienawistną wszystkim co polskie placówkę i przysparzają jej pokaźnych dochodów, jakie ciągnie ona z czytelników, mieszkających w naszym województwie. Taki stan rzeczy zakrawa na niesamowitą ironję.

Charakterystycznym jest w omawia-

nym wyżej artykule zakończenie, że tak czy owak gimnazjum polskie powstanie, gdyż przewidują to przepisy konwencji genewskiej. Zdają więc sobie z tego dokładnie sprawę sami Niemcy. Inaczej zresztą być nie może. Polskie gimnazjum w Bytomiu powstać musi, w przeciwnym bowiem razie cały szereg średnich szkół niemieckich w Polsce nie miałyby racji istnienia. Bo skoro rodakom naszym w liczbie 1.200 tysięcy odmawia się jednej uczelni średniej, to jakim prawem paruset tysiącom Niemców w Polsce ma się lepiej pod tym względem powodzić. Nie jest w naturze polskiej stosowanie teutońskich sposobów pozabawiania swych obywateli potrzeb kulturalnych, ale są wypadki, w których należy równą bronią parować ciosy.

